Ah

Gönül Ülkü Dilek

Emegin Sanatı E-Yayınları

Ah

Gönül Ülkü Dilek

— Şiir —

Emeğin Sanatı E-Yayınları

Emeğin Sanatı E-Kitaplığı
Şiir Dizisi - 22
Temmuz / 2012

Ah
GÖNÜL ÜLKÜ DİLEK

Kapak Resmi: Gönül Ülkü Dilek
Yayın, Tasarım ve Düzenleme: A. Z. Çamur

Emeğin Sanatı E-Yayınları
Emeğin Sanatı E-Kitaplığı

Şiir Dizisi:22
Temmuz 2012

Emeğin Sanatı E-Yayınları
Emeğin Sanatı E-Dergisinin yan kuruluşudur.

İlgili web adresleri:
http://emeginsanatie-yayinevi.blogspot.com

http://emeginsanati.blogspot.com

http://issuu.com/emeginsanati

Emeğin Sanatı E-Yayınları e-posta adresi:
emeginsanati@gmail.com

*© Bu e-kitabın tüm hakları **Gönül Ülkü Dilek**'e aittir. Bu kitap ve kitabın özgün özellikleri Emeğin Sanatı kolektifine aittir. **Gönül Ülkü Dilek'**in ve Emeğin Sanatı Kolektifinin izni olmadan hiçbir biçimde taklit edilemez, kopyalanamaz, çoğaltılamaz. Ancak kaynak belirtilerek alıntı yapılabilir.*

Şairin Kısa Özgeçmişi:

1953 Oltu-Erzurum doğumludur. İlk, orta ve lise eğitimini Kocaeli'de tamamladı. Daha sonra Atatürk Eğitim Ensitüsü'nden (Marmara Ü.) mezun oldu. Türk Dili ve Edebiyatı öğretmenliği görevini Kocaeli'de tamamlayarak emekli oldu.

Gönül Ülkü Dilek, Kocaeli'de yaşamaktadır ve yayıma hazır bir romanı bulunmaktadır.

Yazarla İletişim: e-posta: gonuldilek@hotmail.com

İnsan,
zamanın değirmeninde
destan olur...

allahuekber dağı-sarıkamış

allahuekber dağı'nın eteklerinde
köyler vardı
toprak damlı ahırları sekili
bacalarından her daim tezek dumanı tüter
aynalı beşiklerde saz boyunlu bebeler
söylencelerle büyür
vitaminsiz bilgisiz
seher yeli yardan haber getirir
hiçbir vakit postacı uğramaz
hallerini boz atlı hızır bilir
gayrı kimse hallarından anlamaz
cem akşamlarında
ak sakallı kocalar mızrap vurur pir aşkına
ilahiler ağlardı

allahuekber dağı’nın eteklerinde
ab-ı hayattır bütün sular
bir gün endam aynası misali
hızır’a saygı sunar
dili çözülür bir damlasıyla aşıkların
suların gözesinden türküler doğar
kimi aşk od’una yanar cayır cayır
kiminden bir yudum alırsın
yüreğin kanar
türküler alır götürür kederi
dağıtır gamı
allahuekber dağı’nın eteklerinde
türküler başlatmıştır yaşamı

allahuekber dağı’nın yamaçlarında
bir orman vardı
dört bir yanı ardıç kokar çam kokar
ağaç gibi görünürler sümme haşa
görenler anlatır tevatür değil
enver paşa’nın ordusu
ete kemiğe bürünür
bıyıkları terlemiş şıvga yiğitler
çam dallarında parlayan buzlardan bakar

tekin yer değildir burası
bir tek baltalanmış ağaç göremezsiniz
ağaçlar insanlar gibi
insanlar orman
sahipsiz mezarların başında
ağaçlar ömür tüketir ihtiyarlar
tipiler uğuldar zemherilerde
çamlar ardıçlar dile gelir de
enver paşa'yı kargışlar
"kör ola gözlerin oy enver paşa
nice cıvanları yaktın ataşa"

enver paşa bir osmanlı paşası
asya’nın fethini görür düşünde
başında utkunun tacı
kaçar uykusu
paşanın emri ulaşır tez elden
bin dokuz yüz on dört yılı bitmeden
bir eylül sabahı
ikinci kez çalar savaş borusu

askerler öyle şimşek gibi atlılar değil,
yorgun ve yoksuldular.
silahları kırık dökük
yalınayak çırılçıplak
toplanıp tarladan tapandan
doksan bin can
doksan bin ana kuzusu
yüz bine tamamlandı
yüz bin, su olup dağın eteklerinden
doruklara akacaktı

kalın ve yumuşak bir yörük yorganı gibi kar
sarıyordu dağın yamaçlarını
ve sinsi bir zampara gibi sessiz
kucaklıyordu dağı karanlıklar
dağ tuttu nefesini korkudan
dondu bütün sular
yoruldu yüz bin çocuk
acıktılar
susadılar
çöllerde kalmış yolcular gibi
su serap oldu yolcular sebil su
yüz bin asker
yüz bin meçhulün yolcusu
ki hepsi çocuktu
kimi ana kucağını özledi,
kimi yar

ığdır ovası’nın ak pamuklarından yapılmış
pufla döşekti kar
çöktüler pufla döşeklere
bir daha kalkmadılar
kimse unutmadı o çocukları
kar düşende dağın böğrüne
ve don ayazı saranda geceyi
yürekler o donuklara yandı
ağıtçılar çaldı söyledi
ağıtlar o çocuklara adandı

bundan böyle ak libaslar giyindi
ölüme hazır
ve hep karalar bağladı başına dağ.
yas tutana kara yazmalar yaraşır
uğursuz günlerin sonu gelmez burda
allah'ın günü çok
allahuekber dağı'nın eteklerinde
ağıt yakılmadık gün yok

allahuekber dağı’nın vadilerinde
yürekleri silme pusu gözleri çakmak
pos bıyıklı eşkiyalar
kurşun sıkar
kuşkular büyür gecelerde
türküler feryada başlar
“su gelir taşa değer
kirpikler kaşa değer”
kız saçı tütün sarılır birbir peşine
kirpik kirpiğe değemez
korku dağları bekler sabahlara dek
kuşluklarda destan yazardı

allahuekber dağı'nın düzlüklerinde
bir göl vardı
ceylanlar su içmeye iner şafakla
üşür ayakları
suları hilkatten buz
gün kararınca girer koynuna 'kervan-kıran'
bir de yörük kızları
üryan
yıldız parıltısıyla ısınır
aklermez hikmetine
yaradana kurban olduğumuz
büyülenir su gecenin gölgesinde
kızlar yıldız
yıldızlar kız olup çıkardı

allahuekber dağı'nın doruklarında
bir bulut kaynar
gam yükünün kervanı değil
yüce dağ başını duman bürür
yol havası vurur
tipi boran
çığlık çığlık göçer gider turnalar
sular öylesine şaşkın
donar kalır
türküler susar birden
söylenceler unutur kahramanları
kurt kuş lal-ü ebkem
bir ceylan vurulur koyakta
düğün düşlerim
dökülür eteklerimden
ahlar tutuşturur yangınları
sorular yanıtsız,
emir büyük yerden

bunalıma giriyorsa londra’da silah borsası
allahuekber dağı’nın eteklerinde
çekilir tasası
barlar çözülür halaylar yollara düşer
küskün.
türküler sürgün
çıkınında lor peyniri lavaş dürümü
acemi parmaklarında amerikan cıgarası
sevda değil başındaki sarhoşluk
kupasında alaman birası
yeşil dolarların cenneti müzik piyasası
çılgınlaşmış org bateri basgitar
latin orkestrası eşliğinde
yayla havası

tank sesi

top sesi
mitralyoz sesi

meyve verir
üçüncü dünyada ,
emperyalizmin kültür politikası
türkülere silah bırakışması
dağıtırlar pusatlarını
susar bakışlarındaki mavzerler
değişirler birer birer
türküler suskun

allahuekber dağı’nın eteklerinde
kadınlar vardı
kimliksiz
kimsesiz
yalnızlık cehennemine tutsak
kara süzgün gözleri dolu dolu
dokunsanız ağlayacak
tazeler tarlaya girer orak elinde
ağca ceren misali kıvrak
ve bir tanrıça gibi mağrur,edalı
desteler kapanır ayaklarına
boy boy başak başak

allahuekber dağı’nın eteklerinde
kadınlar dillere destan güzellikler taşır
kan eder güzellik başa bela
bu yüzden kan kırmızıdır yanakları
saçları gönül tuzağı tenleri ak

ağ pörçekli nineler oturur damlarda
isli kazanlarda halil ibrahim bereketi
lavaş dürümü sunar konuklara
cömertliği kibele kadar sıcak

allahuekber dağı’nın eteklerinde
gizemli bir bahçe gibi kadınlar
kimi ığdır’ın al alması
kimi kağızman’da ağlayan nar
hepsi temiz ve azizdir
kuytulardaki sular kadar
yıkabilse bendini
okyanuslara akacak

allahuekber dağı’nın eteklerinde
kadınlar
karnı dolu kucağı boş
gözyaşlarıyla mezar taşlarını yur
büyülü düşlerinde dile gelir kurt, kuş
masal evreninde yaşarlar
dünyadan habersiz
bir varmış bir yokmuş
tarifsiz kederlerini kimse bilmez
ağızlar bıcak
allahuekber dağı’nın eteklerinde
kadınları kim anlayacak…

kar romantizm ve emperyalizm

dışarıda
gizemli bir aydınlığın cazibesi
havada kar sesi
mahur
uyur börtü böcek
uyur
toprak ana
toprak yar
koynunda körpecik bahar
uyutur
uykudur kar

2-

bu uykuyu canan’la beraber uyuyanlar
başucuna koyup ücretini
gidecek birazdan
canan
nam-ı diğer gülismi
kentin karlı ve karanlık sokaklarında
yaralı bir hayvan gibi
saklanıyor
emperyalizmin metalaştırdığı zavallı çocuk
etini satarak yaşıyor
ve serbest rekabet kuralına göre
suçlu o
vesikasız çalışıyor

ihanetir kar

3-

kar yağar
örgüler gibi sarar ak yumuşaklığında
kapanır aydınlık sabahlara kapılar
geceler ağıtlar misali uzar
masallar oyalanır kuytularda
gerçekler kayıp
dumanlı hava sever ‘kurt girişimciler’
kurtlar sofrasına kurulur
oyuncak sanyinin ham maddesi
yıldız gözlü çocuklar
kirli ellerle yoğrulur
düşler içinde erir gider çoğu
kimi ilk dokunuşta yok olur
unutulur adları köyleri
unutulur gözleri
unutuştur kar

4-

kar yağar
sinsi adımlarında puşt darbelerin
çoğalır faili mechulü
susar bor bülbülü
suskunluk yasasıdır ‘omerta’
gerçek ortada
susturulur fidanlar
kırar en genç dalları rüzğar
yiğitlik yürek ister
bedenlerde yoktur ölçüsü
tutsaklığın tak ettiği gün
kılıç nasıl sıyrılırsa kından
çiçeklerin en delikanlısı,
kardelenler
kaldırarak başını
fırlayacak toprağın namlusundan
cemreler düşecek bir bir
cemreler yiğittir
kırılacak ayazların hegemonyası
biterken tohumda tutsaklığın yası
nurtopu oğlanlar
cıvan kızlar doğacak
umuttur kar

5-

kar yağar
mevsimler aklanır günahlarından
sevda gönül kapısını aralar
acemi tutkularda
tutuşur volkanlar
tüter yaz
geceler erguvan şehvetiyle sarmalar.
doludizgin küheylan
koşar
zaman
kar gibi erir ellerimizde
koynuna girdiğim gece
mağrur
çelik bakışlı delikanlı olur
gümüş teller takılır saçlarıma
sevda utançtan kızarır
naz kederinden ağlar
kapımın önünde bir kardanadam
gözleri kömür karası
ellerinde güneş yarası
çığ olamadığına,
çoğalamadığına
ağıt yakar
fırtınalar kopar kadehlerde
şaşar kalır okyanuslar
efkardır kar…

ah cezayir

şarap barut ve kan
aysız gecelerde
yağan yıldızlar
ipekli bir mendil gibi
dürülür
cezayir akşamları
büyülüdür.
cezayirli kızlar
çölün ve akdenizin
sıcaklığında esmer
yıldız emzirir memesinden
geceyi çarşaf diye
giyinirler

aah cezayir
yedi düvele nam salmış
tek gözlü korsanların
güvercin kanatlı gemilerde
fink atarken
akdenizde
kıl aldırmazdı burnundan
ipek maşlahlı sultanlar

ve sen

masallarda çıkardın kaf dağlarına
zümrüd-ü anka'nın sırtında
alçak dağları ben yarattım
sanırdın

siyaset meydanlarının
muhabbet tellalı
fıransız soyluları
kehribar bedenli bir cariyeden
aldığı hazla
mahmur
yıldızlardan bakardı

sana

şüphesiz koloniyal mimarıyla
göz kamaştıran
konağında
seni daha da köleleştirecek
planlarıyla
meşguldür
sen kendi destanlarınla
cenge giderdin
devlerle savaşmaya
bedevilerin palasından
düşerdi güneş
dil susar kılıç konuşur
allah allaaah…

çalımından geçilmez
koloniyal şapkalı tacirlerin
esmer çeliğinde mat parıltılar
ağzının suyunu akıtır
mağribilerin
ingiliz karabinası
kız gibi silah
gizli bahçelerinde
cezayir gülü göz karası
filinta kızlar
vatan hasretiyle tutuşmuş
fransız majinası
yüz karası
fetihler yaşadı
geceler uzar gider
kızların boylarınca

aah!

aah cezayir
şarap barut kan
gül kokusu
oryantalist avrupanın
son moda tutkusu
“çöl ahusu”
fransız sofralarında
bordo şarabıyla
cezayirin taze çöl meyvası
beriberilerin aklında
fransız kırması
dinime imanıma
“kul yapısı ilah”

gelişkin uygarlıkların
iyi niyetli politikası
bedevilerin ellerinde
teknoloji harikası
toareklerin kan davasında
baş keser
recmlerde
taşlara gömülür
günaaah
atlaslara kar yağar
coğrafyalarda

kan

seller gibi akıp gitti
vahalardan

akıl da savruldu fırtınada
insiz insansız kaldı cezayir
sahralarda
büyüdü kara gözlerde
korkular gayya!
büyülü ve güzel olan
ne varsa dipsiz kuyularda
kaybolup gitti

hem vallah

hem billah
danışıklı dögüşlerin
arenası
fransız afrikası'nda
oryantal demokrasi
paris sokaklarında
simsiyah
kederlerine bürünür

o yaman korsanların
pusulasında
kaybolmuş rota
eyvaaah…

zelihanın gözleri

ayn-ı zeliha'nın kıyısında
kızlar
keder görür
rüzğarda salınan sazlar misali
ağıt söylerler
fısıl fısıl
incecik bedenleri
salına salına yürür
usul usul
selviye benzemek ister
şıvgacık boyları
derinden bir ahhh olur
sev der kör şeytan
kör şeytan topal şeytan
sev der
gönül bu dinlemez ferman
kaçılamaz da aşktan
ölümcül günah olur

ayn-ı zeliha’nın kıyısında
kızlar
karanlık düşler görür
hayra yorması
zoor
uyanamazlar mavi sabahlara
ilahlar kan istiyor
aşk ki
yusuf’un aşkıdır
aşk ki
destan gibi
dile verilir
aşıklar ele verilir
göz bebeklerinde donar aah
bakışları simsiyaah
eyvaaah
eyvaaahh

istanbul dediğin ne ki

istanbul dediğin ne ki
erzurum yayla
bir delikanlı geçer çalımlı çalımlı
boyunbağında istanbul markası
erzurum kaytan bıyıklarında
beyoğlunu'nun sazlarında
kaşık havası çalınır konya'dan
muradımı alamadım dünyadan
bir kız salınır edalı
mavi gözlerinde karadeniz horon teper,
bukleli saçlarında istanbul masalı
yumurta topukları adanalı bir bıçkın
laf atar ötelerden
"kız seni nasıl sarmalı"

çiçek pasajında meyhaneler
rakıya meze olsun diye istanbul sunar
bir levanten şarkısı duyulur
içinde ayrılıklar hüzünler
masalarda mahmur müşteriler oturur
rakıya istanbul karıştırıp içer kimi
kimi aşk içer
kapı önünde çiğköfte yoğurur
karayağız genç biri
istanbul dediğin ne ki
urfa'nın etrafı dumanlı dağlar
sigara dumanları arasında yalnız bir kadın
bir yandan rakı içer
bir yandan urfa'yı düşünür
ah çeker yürekten, gözleri ağlar

şişli meydanı’nda her bahar
masum düşler peşinde
bir nergis bir çiğdem açar
düş karabasana dönüşür birden
yadeller tutar koparırlar
taksim bir meydan değildir,
istanbul’un kendisi
ne yaşanmışsa burda önemli!
hepsini tarihler bir bir yazar
istanbul dediğin ne ki
diyarbekir şad akar

kadıköyü'nde kadılar
masa başında hüccet yazar
lakin rüşvet alırlar gizli
aleni hakkı-huzur
canım o kadar kusur
kadı kızında bile olur
istanbul dediğin ne ki
eğin dedikleri bir küçük şehir
istanbul dediğin ne ki
istanbul dediğin ne ki

anadolu

bitimsiz kavgaların yiğit atlıları vardı
kıraç topraklarda anadolu'mun
fi tarihi kadar yaşlı nineler,
bilinmez zamanların düşsel öykülerinde
özlemlerini anlatırlardı
onlar ki
bu verimsiz toprakların tek bereketi,
açlığa susuzluğa dayanır
metelik vermezlerdi ölüme
yeni doğmuş bebelerin mevlütlerinde
fadime ananın yanık ilahilerine ağlarlardı
doğurgandı hepsi
doğurgan olmaktı kadının asaleti
doğurur da büyütemezlerdi
savururdu kızamık,kuşpalazı
tek çareleri dualardı
eller üstünde giderken
el kadar cenazeler
boyun büker takdir-i ilahi sanırlardı

günahsızlara nur iner şafak vakti
küçücük mezarların başında
tek kaygıları ahiretten yana
çatlak ellerini kaldırıp göğe
nurlanırlardı
çile dervişinden daha mütevekkil yaşar
ağız – dil vermeyen kümbetlerden
yardım dilenir
cennetin ayakları altında olduğuna
inanırlardı

şimdi fersiz gözlerinde
son yenilginin yorgunluğu
ta esatirden yitik kızını oğlunu
kaybolmuş mezarlarda ararken
cenneti istiyorsun!
‘daha bir sevgili gögüste
mahmur yatmadan
bir kiraz dudağın
balını tatmadan’
düşsüz uykulara dalıp giden oğlun
cenneti kazandıracak sana

anlasana!

suçlusun demiyorum
doğurganlığın kadar güçlü değil öfken
yanıtsız karakollarda
ve sahipsiz mezarlarda oğul ararken
teninde hitit güneşinin yanıkları
rahminde doğum sancıları
karşında dururken
oğlunun kanlıları
seni böyle yorgun
böyle perişan,
‘dalyan bir yiğit canı pahasına’
cennet kapılarında ödül beklerken
görmek istemiyorum

kibele

çık tarihin kuytularından kibele
lanetleyip rahmine nifak tohumları saçanı
dolgun memelerinde çağlayan süte
sevgiyi kat
bir hamur yoğur
topla aç çakallara benzeyen oğullarını
yeniden doğur
bak
yine yırtıyorlar geceyi
genç gelinlerin utangaç gözlerine bakarak

ve sen kibele
bir ölümlü gibi
bunca vahşet karşısında eylemsiz kalarak
hala dişiliğini
yaşıyorsun
oysa tanrımızsın tartışmasız
ve uckur düşkünü zeus'tan,
becerikli
ya durdur bu kan selini
evreni yeniden yarat
ya da kopar irin saçan memelerini
hades'in köpeklerine at

halime

seferberlikte
ağır ve bulanık ırmaklar gibi
akardı zaman
güneş biraz üzgün
parıldardı
rebiulevveldi
aylardan

nisan

meyvalar çağla değildi henüz
erikler arpa tanesi kadardı

seferbelikte
bilinmez bir yerde
bir trende
sarışın bir kız gidiyordu
kompartmanda iki kişi
sarışın kız benim nenem,

halime

diğeri
bir ingiliz zabiti

uzunca boylu
yakışıklı
sağ göğsünde
şarapnel yarası
önünde,gümüş cıgara tabakası
gözleri sarışın kıza takılı
arada bir inliyordu
sinsi bir hırsız gibi
nefesini tutarak,
ve istemeden
yeknesak tıkırdayarak,
gidiyor tren.

istanbul-bağdat hattında
kompartmanda
sarışın kız,boğulmuş efkarında
iç çekiyor
sızladıkça ingilizin
şarapnel yarası
daha bir mavi dumanlar savuruyor
cıgarası

sarışın kız
unutmuştu sarı saçlarını
terkettiği
buğday tarlasında
dağlar uzaklaştıkça
içi gidiyordu

kompartmanda
iki kişi
iki yalnız
iki hasta
biri yaralanmış savaşta
öteki
malarya

menzilini bilmeden giden
sarışın kız ,
yani halime
yani benim nenem
durmadan ağlıyordu
akibetine
akıyordu raylardan
kara bir yılan misali
tren

halime
sıtma nöbetleri arasında
ateşli başını
dayayıp cama
mavi gözleriyle
karanlığı delmek istercesine
bakıyordu.
bakmıyordu
kaybolmuşluğuna ağıt yakıyordu
istanbul-bağdat hattında
bir tren
kompartmanda
sarışın kız kayıp
ve yaralı İngiliz zabiti
tebdilhava

yoksulun şiiri

cenneti özledi yaşam boyu
kısır toprak
soğuk iklim
tek umudu öbür dünya
yaşadı bu dünyanın dışında
nesi vardı ki
mal mülk adına
oysa dualarında
tuba dalları serin sular...
pufla döşeklerde
şen şakrak huriler
billur sürahide
nar şerbeti
kısır düşün yarattığı fantaziler
soğuk iklim
soğuktu
keskin bir bıçak gibi ayaz
sitemi yoktu…
tanrı sevdiği kuluna eza edermiş
rahman ve rahimin şevkatini
bir dağ yamacında buldu
odun keserken
donmuştu

acemi ölüm

ne anlı şanlı,
kahramanca
ne de bir korkak gibiydi

asla

bir tek kez oynanan oyun sanki
ne metin,
ne sunu,
ne prova
acemiceydi ölümü aslında

çevresinde ağlaşanlar
yalancıktan değil
ta yürekten..
şansızlıktı onsuz kalmaları
bu demde

korkuları çoktu gelecekten
şimdi
rahat bir döşekte
uyur gibi
ne bakkalın borcu
ne ev sahibi
umursamadan
kolunu silkeledi
arındı
angarya yüklerinden
cemaatte
ne çiçek
ne tören...
alacaklılar suskun otururken
ürkek son bakışı
aktı kirpiklerinden…

aşk olsun

yapıcılar
türkülerden harç yapın
kolonları sevda ateşiyle dimdik ayakta
kirişleri aşk olsun
güneş girsin evlere
günaydınlarla uyansın hane sahibi
şöyle enikonu seyredip denizi
şevkle girişsin işine
aşk olsun
yapıcılar çatı kurun
saçaklarına kuşlar konsun
altında toplansın maaile
sofralarda halil ibrahim bereketi
billur su sürahilerde
içen aşık olsun

yapıcılar
isteksiz kazmayın mezarcı gibi
vurun şevk ile ferhat misali
temelinde aşk olsun

ah bu diyar bu diyar
yapıcılar yapı yapar
ellerinde kazma kürek
of demeden
bunca musibetle dertle başederler
aşk olsun

ayyaş

sahipsizler mezarlığında
bir güz akşamı
ıslaktı her yer
soğuk ve ıslak
çatık kaşlı mezarcı
hırsla çukuru açtı
sahipsizler mezarlığına gömülen
şöyle elli yaşlarında
kimsesiz bir ayyaştı
bırakıp gittiler kaçarcasına…
üstüne bir avuç toprak
eh işte
ne ağlama sesi var
ne de gözyaşı
adını yazdıkları
taşı bile olmayacak
yaşarken kimsesiz
kim hatırlayacak

zaman zaman cennet düşü kurardı
ancak mezarcılar gittiğinde anladı
buranın da farkı yok dünyadan
yok öyle gariplere iltifat filan
konumuna göre herkese davranış
karşılama bandosu istiyorsan
ya genel müdür olacaksın
yahut bakan
boynu bükük
düştü ahret yollarına
şöyle ucuz yollu şarap satan
bir meyhane arıyor
kimsesizler mezarlığına gömülen
kimsesiz ayyaş
neyin ne olduğunu
şimdi anlıyor

benim şafaklarım

canımın içinde can
heyecanım
seninle dalgalanır yüreğim
taşar denizlerim
poseidon gibi hükmederim
enis-i dil-im
ilk sesini ben duydum
aşığın oldum
kucağımda
beşiğin oldum
kötüysen asiysen
ben bir günahkarım
ikimizi de affetsin
tanrım

türküler öğrettim
güzelliğin
masumluğun üstüne
türküler yaktım
gözlerine
gönlünü ilk ben avladım
cerenim
yavru ceylanım
başının sevdadan döndüğünü
anladım
bilgeyim ben
oğlum
kızım
mecnun'um
leyla'yım
ferhat'ım ben
uzaksam
terk edilmişsem
bihabersem
sahralarda kalmışım
yalnızım…

bu şehir

ben bu şehri oldum olası sevdim
burada gömüldü sevdiklerim
çocukluğum geçti arnavut kaldırımlarından tıkır tıkır
başımda kavak yelleri estiği zaman
düşlerimi bulutlara uçurdum
çınarlarına kurulmuş salıncaklarından

saray yokuşu'nda ahşap evler vardı,hatıralarım.
müşfik fısıltısıyla uyurlardı ıhlamurların
kimi aşk öyküleri şarkılarla taşardı yola
düşlerini yaşamamış ak saçlı kızların.
dantela perdeli evlerin cumbalarından

devlet-i ali osman'ın kasr-ı humayun'u
ipek maşlahlı cariyeler dolanır bahçesinde
düşlerime girerlerdi geceler boyu
beyaz atlı şehzadeler geçerdi görkemli kapıdan
teb'asına altın saçardı
çocukluğumun o esrik masallarından

namazgah'da huzur ve uhrevilik
ihtiyar selvilerin altında gepegenç haziran
dudaklarımızda dua gözlerimizde yaş
her mezar taşında kim bilir kimle
kaç kuşak sonrası torunlar anardık
ve ölüler vakur seyrederdi şehrimizi
sonsuzluk dünyasının mekanlarından

ben bu şehri oldum olası sevdim
bir gün eteğimi çekersem bu dünyadan
götürmeyin beni asri mezarlıklara
üstümde adını bilmediğim çiçek olmasın
namazgah'ta bir yer açın bana da
bir selvi fidanı dikin başıma

baskın

alçak damların kapanırken kapıları
bu ıssız köyün yamacında
geceye tuzak kurdular
aşkın sitemin
yoksulluğun hüznü içinden
koparıp
zincire vurdular
mitralyözler takırdadı
çığlıklar yırttı
yıldızlı atlası
mehtap utandı
kırıldı damların iğreti kapıları
mehmet'lerin koynunda
gelinler utandı
kanlar suladı kıraç toprakları

o söylem bir tutkuydu ezelden
uğruna öldükleri 'vatandı'
bir yanlışlık var gibiydi
bir yerde
mehmet'lerin biri asker
diğeri düşmandı

isyan

ey insanoğlu
ne çok zulümler gördün
ne çok ağladın
alınyazına
yazgılar değişmez
dediler
inandın
şimdi bir yol ayrımında
ellerinin arasında
çaresiz başın
alınında yazı arıyorsun
kadere dair
uyan uykundan

ha gayret
kalk ayağa
sağlam durduğunu göster toprağa
ve dimdik tutup başını
göğe doğru bak

anla

bütün mesele
olmak ya da olmamak
bil ki
efendilerinin varlığı
sana bağlı
ya kul olacaksın
ya efendiler olmayacak

iznik

ah!

o bir asilzade
uzak kalmış payitahta,uzak
alçacık evlerde oturur
alçak gönüllü
geçmişi parlak zaferlerle süslü
şimdi eskilerden kalan
bir türkü
belki birkaç taş
zeytin bahçelerinde avare uyur
yıkık kale burçlarında
cengaver
ki

kılıcından kan damlar

kimdi yatan
lahitlerde
selçukiler'in nallarında
paramparça
toprak
aşkın ateşine yandıkça
çinilerde bereketli ırmaklar akar
bu göl küçük görünür
kanmayın masumluğuna
dev uygarlıklar boğulmuş dalgalarında
bu göl iznik gölüdür
okyanus ayarında

ölüm

düştür ölüm yavrucuğum
yok olmak imkansız evrende
bir gün
emr-i hak derler ya
bende de
vaki olursa
bir düşe uyanırım
kararmasın gözlerindeki parıltı
dinle
ne ağaç ,ne kuş sonsuzdur
ben biçimce değişip
diline türküyle dolanacağım

kıyamet günü de korkma
her şey kaybolur
kaybolmaz türküler
el ayak çekilince
birer birer
sur borusuna dolacağım

biz

biz eskiden ortaçlar'da
olimpos'larda yaşardık
tanrılara dua eden
itaatkar kullardık
kanlarımız pahasına
sunardık
kurbanlarımızı
af dilerdik
durmadan
arınmak için
günahlarımızdan
aç gözlü tanrı'lar
kurban isterdi bizden
bir bilebilseydik
korktuğunu tanrı'ların
gerçekliğimizden

arz-ı mev-ut

‘arz-ı mev-ut’
tanrının armağanı
üç bin yıllık bir mirasın
kanlı kavgası
konfetiler gibi savruluyor
el bombası
edebiyat dünyasının

o salak pollyannası
‘üzüldüğün şeye bakma’diyor
başını çeviriyorsun orta-doğu’dan
hipermarketlerin raflarında
tropik meyveler…
muz cumhuriyetinde
bilgi yarışması
kimdir dünyanın jandarması
ırkçı-beyaz azınlığın kasaturası
kangren olmuş bir yarayı kaşıyor
afrikada açlar yaşıyor

pırlanta şirketleri ingiliz
elmas yatakları afrikalı
kimberleyde çocuklar aç
hiçbirini uyutmuyor
kırmızı şapkalı kızın masalı

teorinin zerresi yok
artı değer eşittir emek
yani ekmek
emekçinin eline ekmek
bazı değer
bazı ulaşılmaz olur
magna carta'dan bu yana
evrensel beyannamesi insanlığın
biraz ingiliz asaleti taşır
kimberley'de ingiliz şirketleri
köpekler gibi itlaf ediyor yerlileri
afrikada beyazlara sökmez
evrensel beyanname
ve insan hakları

ben

ben adsızların şairiyim
öyle melül melül bakan
ağız dolusu gülen
gönül dolusu ağlayan
ben yoksulların şairiyim
farkım yok onlardan
ne atlas dağlarında bedevi
ne paris kafelerini
gördüm
ama atlaslardaki bedevi gelini
yakındır bana
kendim kadar
inan olsun
resimlerine bakarken duyuyorum
ondaki duyguları
mesela tüm köylü kızları gibi
parıltılı kumaşları
oyalı yazmaları
ve pullu oyaları
çok seviyorum

sevmiyorum
sözün allısını pullusunu.
dosdoğrusunu şöyle yalın
başına oymalı mermerden
kurna konmamış
kaynak suyu gibisini
helalinden
seni seviyorum demesini

bahar

bir mayıs sabahı istanbul
mest olur
mestane gelir
döker zülfünü çiğdemler
nergisler
meydane gelir
bahar mı vurur bilinmez başına
goncalar örselenir
dökülür yaprak yaprak mayıs
yürek yanığı kokar hava
ahhhhh bu şehir

bizim şiirimiz

bir turna selamıyla geldim sana
yalnız değildim
umutlarımla evecen
fırtınalar gibi eserdim
sen insan-ı kamil
sabrınla koruk, şarap oldu
ses geldi sazımızın tellerine
sarhoşladık
sen, ben değil
biz
ikimiz “savaşma seviş” dedik
savaşları protesto ederken,
bir oğlumuz oldu sıvgacık yüce
biri kız sürmeli gözlü ceren
zamanın örsünde
çelikleşti bileklerimiz

ve çoğaldıkça ortak bildiklerimiz
hep aynı meydanlarda yürüdük.
ayrı şeylere güldüğümüz de oldu
ama aynı acılarla üzüldük
sancılar çektik tüm insanlıkla
sancılar çoğaldı,biz büyüdük
“yürü” dedik
savaşalım bitsin yanlış olan ne varsa
giderken savaşmaya
türküler götürürdük.
çekilip birer birer kından
savrulsunlar diye kavgada
yemyeşil meydanlarında
betonarme kentimizin
kan kırmızı türküler söylerdik
yalnız bir kusurun vardı senin
pek türkü sözü bilmezdin

gizlenirdin benim türkülerimin ardına
bir bakardım çalmış götürmüşsün türkümü
halay başına
yıllar sonra aynı meydanlarda biz
daha bir çelikleşmiş bileklerimiz
ama yorgun örsümüze
sol yumruğmuzu
çekiç yaparak yürüyoruz
türküler söylüyoruz
değişen zamana inat
beynimiz antifaşist olmaya devam ediyor
yalnız saçlarımızda çelişki net
sözü geçmeyince ayaklara
hem beyaz bayrak çekiyor
hem kavgaya gidiyor
yaman çelişkiler içindeyiz dostum,
bunca korkusuz yaşıyoruz da

niye turnalardan selam gelince
yüreğimiz ağzımızda
niye selam saldıkça azalıyor turna katarı
hem avcılar bir bir alırken onları
niye açılamıyor kahrolası uykularımız
günaydınsız sabahlardayız,
geri dönüşsüz
kolay mı sevgilim demek sana
ferah yataklarda sevişmek.
ölüme uyanıyor
ninnilerle uyuttuklarımız
göğümüzde turna
sazımızda tel
oğullarımız,kızlarımız
ana olmak kolay değil
kolay değil baba olmak ta
zaptedilemez gözyaşlarım ayıplama

kor yüreğime akar
“ve çeliğe verilir su”
örsümüzde daha çok demir dövülür
hangi meydanda türkü sesi var
gönül su olur akar
burhan yol gösterir
tutar bir türkünün elinden halay başını çeker
bizimle yeniden doğar küllerinden

o efsanevi kuş
düş mü kırılırmış varsın kırılsın!
yeni düşler kurarız herkese inat
salt ışıktan yoğrulmuş

aşk

avare ruhlar bile korkar
çiğlikten
en çok ihanetten
beklenen olmaz sanırsın
başına gelir beklenen

biter her şey gibi aşk da
başlayıp hülyalı bir akşamda
sonsuz zannedilen

yeminlerin ertesinde
bir bakıvermişsin
bitmiş
eros bu
kanatlı
kim bilir nereye gitmiş

değişim

ah ulan ah
pezevenk
ipin kuşağına denk
ben gençken
babamın bir topal eşeği bile yoktu
bu senin baban
yani ben
öyle pısırk öyle ürkek
bir çocuktum
çoğu kez
kaçamak bakışlarla süzerdim
güzel kızları
merhaba demek için
mangal gibi yürek
ve düzgün bir türkçe gerekti
oysa ben
kürtçe öğrenmiştim annemden

şimdi iki dil bilen
sen
delikanlı yüce
böbürlenme
iki dilim var
benim de
anadilim kürtçe
ya sen
sürmeli gözlü ece
bazen alınıyorsun ses tonumdan
oysan ablam
senin halan
korktuğu için karanlıktan
dedenin bastonuyla
ulaşan sevgi nişanesini
taşıdı sağ yanağında
en iyi bildiğim
baba kız ilişkisi bu
çocukluk anılarımdan

hüzün

bir gün koyup tüm tasalarımı geride
hüzünlerime yelken açsam
bilmediğim ne çok şey var tanrım
tanımadığım tatlar
adını bilmediğim diyar
ve okumadığım onca kitap
bir gün tüm zamanlar benim olsa
tüm gözlerin ışığından daha keskin gözümdeki nur
tüm fanilerin efendisi
ey zaman
akma dur!

tanrı ki
bizi kendi nurundan yoğurur
öyleyse boyun ey tanrısallığıma
bırak okyanuslarında yelken açsın gönül
salınsın sabah rüzgarıyla
ölümsüz gül
ben dereyim
çağları aşan güçle esatirin kahramanlarına
bir selam vereyim
bilmediğim ne çok şey var
tatmadığım meyvalar
ve tanımadığım nice hazlar
küçük düşlerde basit duygular değil istediğim
aldatma
destur ver bana
farklı bir boyutta zamana gireyim

haddehane

sıcaktı
haddehaneydi sıcağın kaynağı
lav haline gelmiş sıvı metal
akıp gitmek istiyordu
ustabaşı rüstem
arkadaşlar ‘bu iş şakaya gelmez’
diyordu
cehennemde yaşıyoruz
fakat cehennemlik değiliz
bu işe bir ömür verdik
demire eğil bükül diye
emir verdik
ter akıttık,kan akmadı
lakin
kızgın lav akacak kan bırakmaz
birden aklına geldi
geçen gün öğrendiği şey
milattan önce bilmem kaçta
bilmem ne yanardağı patlamış
saçılıp lavlar kentin üstüne
öylece kalakalmış
can çekişip kıvranmaya
fırsat vermemiş meret

oğlum ahmet
ölmüşlerin başı için dikkat et
haddehane cehennemi sıcak
bunalmış rüstem usta
belden üstü çırılçıplak
kalıbın manivelasını çevirdi
kaydı kalıp raylarda
şimşek hızıyla
döndü kazana
ahmet usta
çelik parmaklarıyla tutarken
ikinci manivelayı
şöyle düşünecekti
‘bu mesaide aldığım parayı
benim avrada vermeli
birkaç şey alsın üstüne başına’
demeye kalmadan
bir gıçırtılı çığlık
yükseliverdi
tutunduğu çelik kollardan
kurtuldu kazan
hırçınlaştığında vezüv’ün
pompei’ye yaptığını
rüstem ustaya gösterdi

yabancı şehir

hani aklınıza geliverince bir şey
elinizin altındadır bilirsiniz.
aramasanız da yaşar orda
rahattır içiniz
uykularınızı kaçırır bazı
falan sokağın başındaki ev
kim otururmuş ne önemi var
hep orada kalacaktır
hiç gitmeseniz
bulut bulut olur gökyüzü
ışığın içine düşer dünya
ilk gençliğinizi anımsarsınız
biraz buruk
avare dolaşırken sokaklarda
şu dükkan tanıdık
şu ev aşina
geçerken kendinizi görürsünüz
yıkılan düşler adam öldürmez
yıkıntılar öylece kalır
aklınızın bir köşeciğinde
kimi buğu sarar gözlerinizi
yabancı bir şehirde üzülürsünüz

martılar dostça selamlamaz sizi
koşuşturmalar azalır
dostlardan uzakta
yüreğinizdeki hüznü kimse anlamaz
çoğalamazsınız çilingir sofralarda
belki iki tek atarsınız
yalnız başına
hatta ağlarsınız
ama gülemezsiniz ki kahkahalarla
deli derler adama
yabancı bir şehirde
üzülürsünüz

İçindekiler

7 allahuekber dağı-sarıkamış
25 kar romantizm ve emperyalizm
30 ah cezayir
37 zelihanın gözleri
39 istanbul dediğin ne ki
43 anadolu
46 kibele
48 halime
52 yoksulun şiiri
53 acemi ölüm
55 aşk olsun
57 ayyaş
59 benim şafaklarım
61 bu şehir
64 baskın
65 isyan
67 iznik
69 ölüm
70 biz
71 arz-ı mev-ut
73 ben
75 bahar
76 bizim şiirimiz
81 aşk
82 değişim
84 hüzün
86 haddehane
88 yabancı şehir

EMEĞİN SANATI E-KİTAPLIĞI

Şiir Dizisi:
1- Kalp Örsünde Karanfil - ALİ ZİYA ÇAMUR
2- Arsız Akrostiş - SERKAN ENGİN
3- Diplerin Zirvelere Uçurumlardır Yolu - ADNAN DURMAZ
4- Acının Ucu - HAMZA İNCE
5- Yıldızlı Gece Kanamaları – İRFAN SARİ
6- Öfkeye Tutunmak – ERCAN CENGİZ
7- Semahlar, Horonlar, Gowendler – YAŞAR DOĞAN
8- Militan Bir Ağrı – MELİH COŞKUN
9- Söylenmemiş Sözdeyim – ABDULLAH KARABAĞ
10- Yaralı Ağaç – MEHMET RAYMAN
11- Bahara Gebe Düşlerim – SEVGİNAZ İNAL
12- Dene Ve Yenil – UYSAL HİMMET ASLAN
13- Mevsim Değirmeni – MEHMET GİRGİN
14- Seksen Kere Söyledim – ŞEREF ÖZTÜRK (Usta)
15- Dilbaz Şiirler – SERKAN ENGİN
16- Naif Buğday Tarlaları – MEHMET GİRGİN
17- Yıldız Dalı Yasaklı Gönül - ABDULLAH KARABAĞ
18- Mavi İğne - MEHMET GİRGİN
19- Her Şiirin Uyaksızı – SERKAN ENGİN
20- Umut Her Şeydir - ABDULLAH ORAL
21- Gölgemi Sildin Gölgenden – DURAN AYDIN
22- Ah – GÖNÜL ÜLKÜ DİLEK
23- Ceviz Düşü – MEHMET GİRGİN

Anlatı Dizisi:
1-Ofir'e Yolculuk – MUHAMMET DEMİR
2-Uysal Cinayetler (Roman) - SERKAN ENGİN
3-Hayatın Sesleri ve Yüzleri – ERDOĞAN TEZGİDEN
4-Cumartesi Anneleri (Oyun) – ADİL OKAY

Düşünce Dizisi:
1- Gölge Boksu – SERKAN ENGİN
2- Umut Sarkacında Yaşam – ALİ ZİYA ÇAMUR

http://emeginsanatie-yayinevi.blogspot.com
http://issuu.com/emeginsanati

EMEĞİN SANATI E - YAYINEVİNCE YAYINLANAN SON E-KİTAPLAR

